

Zitting Gent 18 mei 1960

Nu komen we eventjes aan een ander punt met U. "Een vriend is heengegaan". Als je nu helderziende waart zou je dit waarschijnlijk niet zeggen. Per slot van rekening; ik zou zo zeggen; Het gaat onze vriend naar omstandigheden redelijk en zeer wel, maar ja, de mensheid is hem kwijt - en dat is hetgeen wat altijd het bitterste knaagt, vandaar dat we daar dit over kunnen zeggen.

Een vriend is heengegaan.

We hebben hem in droeve stoet
met trage schreden naar het graf gedragen.
En in ons rijzen vragen
waarom moest hij reeds gaan?
Was hij niet juist in deze tijd zo sterk en ook zo goed?
We hebben wat bloemen op 't graf gelegd,
en een enkele traan vergoten.
We hebben ons stilletjes afgevraagd "Had hij in het leven te veel gewaagd?
Heeft God hem weggenomen
omdat hij misschien leefde in dromen, in plaats van werkelijkheid?
Zo gaat men droevig naar het graf "Een vriend is heengegaan"
Maar niemand ziet de mens
die hem, nu zonder lichaam begeleidt
en die wat ijverig voor zich mompelt
't Is toch wat anders dan ik 't had gedacht
en vragen wilde;
"Ik zou U willen vragen, zoudt U me niet kunnen zeggen?
Ik heb dit overdacht
Hoe komt het dat begrafenispracht
Mij niet beroert?
En slechts het leed mij aangedaan
In anderen, die mij missen, mij bewegen.
De leegte die ik heb achtergelaten zou ik willen vullen
Leer mij hoe en geef me de kracht
Want ik had nog zoveel te doen op de wereld
en ik heb toch zo weinig volbracht.
Maar de mensen hebben dat niet verstaan
Ze hebben zich gekleed in sombere kleren
en treurden "Een vriend is heengegaan"
En toch, diezelfde die men soms ontvluchtte
wanneer 't hart langdradig luchtte
heeft nu de korte vorm gevonden
en wil met U wege gaan en wil U helpen
wil U sterken en alle krachten van 't bestaan
ook delen met U, nu en altijd.
Er wacht nog wat strijd en wat zoeken naar kracht.
Nog niet is de overgang van mens
tot bewuste geest volledig volbracht.
Maar hij kan reeds met U treden
Hij kan reeds met U samen gaan
Hij kan soms als een stille schim
Vredig even naast U staan.

"Een vriend is heen gegaan".
Een vorm ging verloren.
Maar vriendschap, die zich niet te uiten wist
Vindt uiting als nog nooit te voren
Een leven dat soms lichtloos leek
Is nieuwe kracht gegeven
Alsof ge zelve overgaat en als onzichtbaar zond kunt zweven.
Weet ik zeker dat ge dit verstaat
Geen vriend is heen gegaan
maar rijper, wijzer slechts geworden
Hij trekt een nieuwe baan
in de horden van het leven genomen
De dromen zijn voorbij.
En de werkelijkheid, die hij vermoedde
Kent hij, vrij onafhankelijk
"Een vriend is heen gegaan"
Laat dat dan voor de aarde wezen
Maar zoudt ge zien, en zonder vresen waarnemen
Ge zoudt hem hier zien
Hoe Hij neven mij, en neven U blijft staan.

Ik heb het zo persoonlijk genomen als bedoeld was en ik hoop één ding, dat jullie begrijpen waar het om gaat in dit geval.

Treur niet om die vriend die is heen gegaan. Daar zullen wij ook onze beste krachten aan besteden, zover 't nog nodig is, en die is intenser en meer in de buurt dan U waarschijnlijk kunt vermoeden. Neen weet U wat de titel had moeten zijn;

Mij is een vriend heen gegaan.

Degenen, die dat niet weten en niet zien, en niet vermoeden die missen hem. Steun elkaar dan zo goed als je kunt om dat gemis langzaam maar zeker niet te vergoeden, maar draagbaar te maken.

Zet daar tegenover, als je iets meer weet van deze dingen, de vaste overtuiging dat degene die 't hardst helpt dragen "hijzelf" is.

Nou dan heb ik zwaar gezondigd; ik ben erg persoonlijk geweest, vrienden, ik zou haast willen zeggen namens ons in de geest hier aanwezig normaal "Gegroet" een gezegende avond verder, gaat prettig naar huis, slaap lekker, laat de Geest vrij dwalen, misschien dat je degene ontmoet, die je dacht, dat verloren was; misschien ook dat je wijsheid vindt, als je dacht dat ze voor jou niet bestond.

Goeden avond.